KARİKATÜR

HARBİN HARİS KOLLARI İÇİNDE:
Bayan Avrupa — Söyle, yakamı ne vakit bırakacaksın?!..

Dünya Karikatürleri

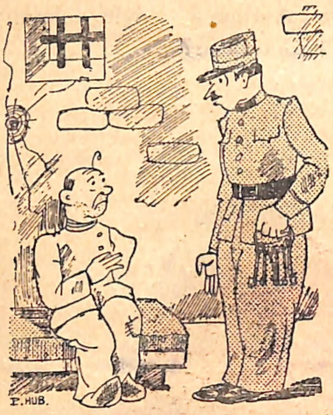

— İnşa!lah yakında hapisten çıkarsın..
— Ağzını hayıra aç, ben idama mahkûmum!..

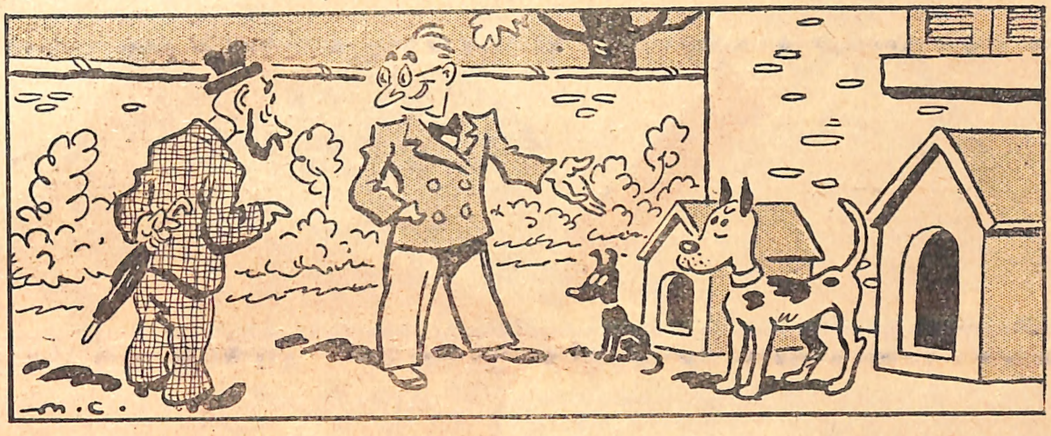

— Köpekleri çok seviyorsunuz galiba. İki tane köpeğiniz var..
— Hayır, büyük köpek evi bekler, fakat uykusu çok ağır olduğundan kendisini uyandırması için küçük köpeği de almak mecburiyetinde kaldık!..

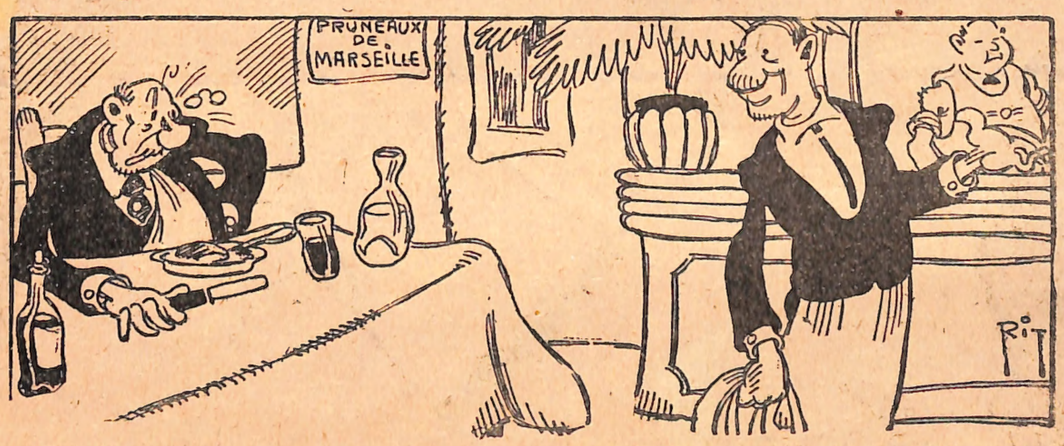

Müşteri — Bu etin ne tadı, ne tuzu var..
Garson — Nasıl olur bayım. Az evvel başka bir müşteri ayni eti benzin kokuyor diye reddetmişti!..

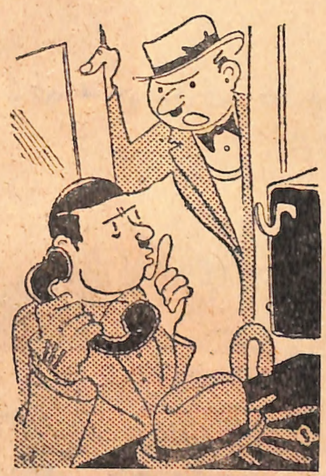

— İki saattır telefon elinde konuşmadan ne duruyorsun?
— Karımla konuşuyorum!..

— Hani vadettiğin şapka?
— Eve gelinciye kadar modası geçer diye almadım!..

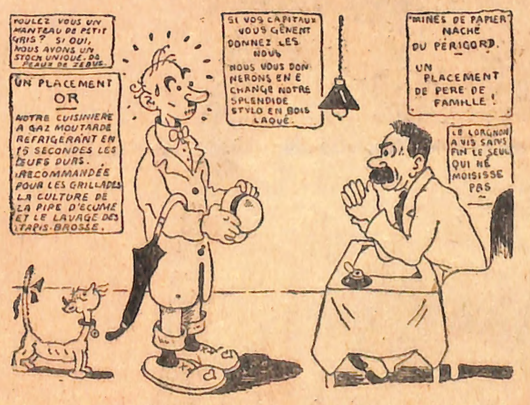

— Fakat ben hiç hapise girmedim.
— İşte biz de onun için sizi angaje edemeyiz. Hapise girmiyen bir muhasip nasıl usta ve tecrübeli olabilir?..

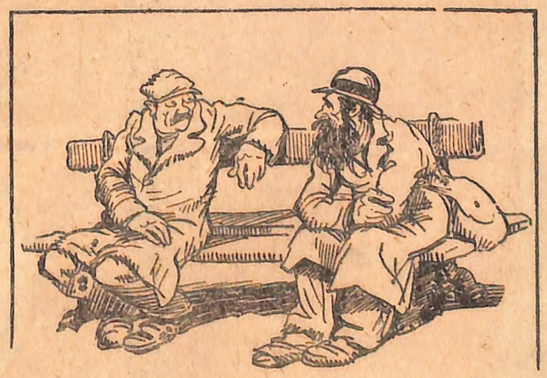

— Nerede oturuyorsun?
— Bende ev filân ne gezer. Ya sen?
— Senin evinin yanında!..

No. 301 CİLT: 12 SENE: 6 FİYATI 10 KURUŞTUR 2 BİRİNCİTEŞRİN 1941

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telğraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul: 103

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur.

Salamon — Sayin bayim, vereceyim şey ile vatanima, milletime karşi şükran borcumu odemiş olacayim..

Ses — Teşekkür ederiz, Kızılaya iane mi vereceksin?

Salamon — Hayir bayim, karşimizdaki rakip mağaza paketi iç kuruşa olan iğneleri, üç buçuğa satiyor, onu haber vereceyim!..

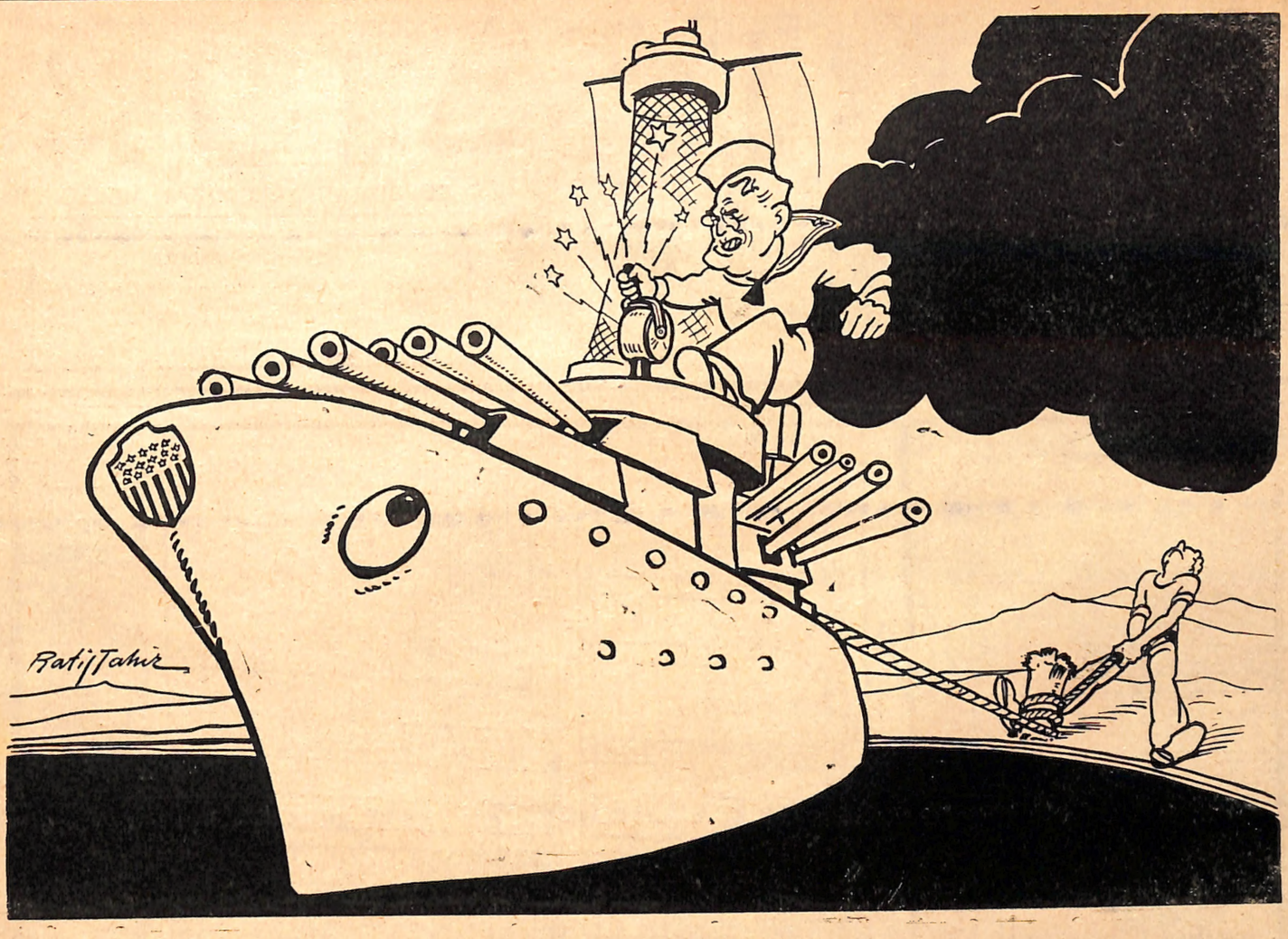

İNFİRATÇILARIN KAZIĞI:

Ruzvelt — Hele biraz daha fayrap edeyim, tam yol kumandasını verince nasıl olsa Lindbergin bağı çözülür!..

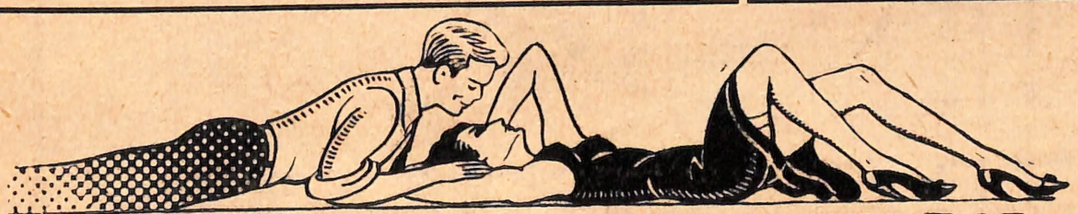

HAFTADAN HAFTAYA

PATAVATSIZ MİSAFİR

- Komedi Bir Perde -

(Şahıslar: Bayan, bay, yarım düzüne misafir, memur, akraba. Sahne: bayanın yıldönümü ziyafeti için süslenip püslenmiş bir salon. Arkadaki kapı açılıp kapandıkça içerde kristal takımları, şarap şişeleri ve çiçeklerle süslenmiş bir masa görülür. Yarım düzüne mifir sandalyelere dizilmiş radyo dinlemektedir.)

Spikerin sesi

Sayın dinleyiciler! Şimdi size memleket saat ayarını veriyorum. Gonğa tam yediyi kırk bir buçuk dakika... pardon tekrar ediyorum, otuz bir buçuk dakika geçe vurulacaktır. Beş saniye var. Gong..

Bayan

(Endişeden ziyade hiddetle) Saat yedi buçuk, hâlâ yok.

Misafirler

Merak etmeyin, gelir. Daha erken.

Bayan

Merak edilecek bir şey yok. Eski huyudur, fakat bari bu gece yapmasa. Kim bilir nekadar acıktınız?

Misafirler

(İçlerinden başka türlü söyliyerek)

Estağfurullah ne olur. Tatlı tatlı konuşuyoruz.

(Bu esnada kapının zili. Bayan bir sahne yapmıya hazırlanarak suratı bir karış sallandırır. Fakat biraz sonra kapıda bay yerine kısa boylu bir adam görünür. Ayağında bal rengi bir pantalon, arkasında yeleksiz bir ismokin, traş olurken ötesinden berisinden kanamış çenesini yukarı kaldıran apartman yakasında bir kavuniçi boyunbağı vardır.)

Memur akraba

Sen dayını unutuyorsun ama, dayın senin yıldönümünü unutmaz.

Bayan (hiddetle)

Hoş geldin.

Akraba

(Elindeki beş kuruşluk karanfil demetini uzatarak)

Çamsakızı çoban armağanı.. (Misafirleri selâmlar). Nadide benim öz kızım sayılır. Kırk yaşına bastığı gece ben gelmez olur muyum?

Bayan

(Fena halde bozulmuş)

Kırk yaşına mı? Çıldırdın mı dayı?

Akraba

Estağfurullah? Bir şey mi söyledik?

Bayan

Sen adamakıllı şaşırmışsın hesabını kitabını. (Misafirlere) Bizim dayı acayiptir. Beni ablamla, ablamı merhum annemle, annemi büyükannemle karıştırır.

Misafirler

(Bir ağızdan)

Öyle olacak. Sizin otuz beşinci yıldönümünüz olduğunu bilmiyor muyuz?

Akraba

Otuz beşinci mi? Hangi otuz beşinci yahu.

Bayan

Kâfi dayı kâfi. (Bir el işaretile misafirlere dayının biraz oynakça olduğunu anlatır. Bu esnada kapı tekrar çalınır ve bay girer).

Bay

(Misafirler yanında yiyeceği zapartayı önden hissetmiş gibi

elindeki paketi bir kalkan vaziyetinde uzatak).

Karıcığım! Allah belâsını versin bu dükkâncıların. Sana otuz ikinci yıldönümün vesilesile hediye etmeyi düşündüğüm bir kaç sürpriz için beni bu saate kadar alıkoydular.

Bayan

(Hem otuz ikinci yıldönümü sözü, hem paket karşısında yumuşıyarak).

Senin vaktinde gelmen beni herhalde sürprizlerinden ziyade memnun ederdi.

Bay

Tabiî karıcığım tabiî. Fakat oldu işte. Ah bu esnaf!

Akraba (Söylenerek)

Öyledir efendim öyledir. Hem insana kötü malı ateş pahasına sokarak kazığı atarlar, hem bekletirler. Elâlemi sofra başında esnetirler. Ben geleceğim evel Allah o heriflerin hakkından.

Bay

(Misafirlerin ellerini sıktıktan sonra bayana akrabayı göstererek yavaşça)

Nereden çıktı bu belâ!

Bayan

(Ayni yavaş sesle)

Sade o mu belâ! Aldıkların bir şeye benziyorsa misafirlere göster.

Bay

Vallahi bilmem. Fakat zannederim ki, fena değil. (Misafirlere) Derhal sofraya oturmak ister misiniz?

Misafirler (Bir ağızdan)

Vallahi bilmem. Pek acelemiz yok ama, siz nasıl istersiniz.

Bay

İzin verirseniz karıma sürprizlerini göstereyim. (Paketi açmıya başlar).

Bayan

Canım şimdi sırası mı?

Misafirler (Merak içinde)

Ziyanı yok, bekleriz.

Bay

(Bir işlemeli blûz çıkararak)

Şu bir Romen blûzu. En meşhur bir işçinin elinden çıkmış. İki çiftmiş, pardon iki tane, bir çift. Birini Romanya kıralı kıraliçeye hediye etmiş. İkincisi bu. Her nekadar sana lâyık değilse de..

Misafirler (Hayran)

Romanya kıraliçesine mi? Aman ne fevkalâde şey..

Akraba

Biz de görelim şu Hint kumaşını bakalım.. (Blûzu evirip çevirerek) Ne? Yahu seni atlatmışlar be damat. Bu mu Romanya kıraliçesine hediye edilen blûzun eşi. Ayol bunu Samatyalı Ermeni kızları yapıyorlar. Fincancılar yokuşunda ibadullah satılıyor.

Bay

(Dudaklarını ısırarak)

Dayı, yüksek bir eser ile kötü bir eser arasında görünüşte pek az fark vardır. Bilirsin ki, yalancı elmas elmasa gayet benzer.

Akraba

Hayır efendim. O habis her kim ise seni aldatmış. Kaça soktular sana... Etiketi yok mu? Var, var. (Birdenbire bağırarak) Ne! elli yedi lira mı? Vallahi billâhi yedişer buçuk liradan size istediğiniz kadar alayım.. Malûm ya benim sanatım bu.

Misafirler

Siz işlemeci misiniz?

Akraba

Yok efendim, ne münasebet! Ben ihtikârla mücadele heyetinde memurum. Allah razı olsun. Bizim damat vasıta oldu.

Bay (Kendi kendine)

Olmaz olaydım. (Yüksek sesle karısına) İkinci hediyem bir plâtin kol saati.

Misafirler (Adetâ bağırarak)

Plâtin kol saati mi?

Akraba

Allah vere de bunu da yutturmamış olsalar sana (saatı eline aldıktan sonra bağırarak ve zıplıyarak) Vallahi de öyle, billâhi de öyle. Evlâdım bu halis muhlis işporta malı. Vah vah, vah... Kim soktu sana bu kazığı! (Etiketi okuyarak) Yüz altı lira. Aman allahım, aklım fikrim sana emanet. Damat, mademki alış verişe aklın ermiyor, ne diye bana gelmezsin. Bu saatı sana altı liraya alırdım. Yüz liran da yanına kalırdı. Suyu mu çıktıydı o biçare yüz liranın. Tevekkeli dememişler kasap yağı bol bulursa...

Bay

(Akrabanın sözünü keserek sert bir sesle)

Kâfi dedik.

Akraba

Ben senin iyiliğin için söylüyorum. Yüz lira benim cebime girecek değil.

Bay (Adeta bağırarak)

Kâfi dedi.

Akraba

(Elini ağzına kapıyarak)

Pekâlâ, sustuk. İsterse iki bin liraya soksunlar o saatı sana, neme lâzım...

Bayan

Dayı, hakikaten fazla söylüyorsun. (Baya) Öteki ne?

Bay

(İştah ve heyecanı kaçmış)

Bir gümüş vazo. Kıymeti ga-

(Devamı 15 nci sayfada)

— Zavallıcık, adamakıllı çarpılmış, bir (inme) neticesi olmalı..
— Evet, şimdi tramvaydan indi!..

Sanatkârlarımız konuşuyor:

HEZARIFEN BİR ÜSTAD

KIYMETLİ sanatkâr Bedri Rahmiyi görmek, görüşmek için Güzel Sanatlar Akademisine gittim. Büyük bir sanat eserile meşgul olduğu için kapıyı vurduğumu, atelyeye girdiğimi duymadı bile... Köşeye bir tavan süpürgesini tersine dayamış, tepesine orta yuvarlaklıkta bir Tekirdağı karpuzu asmış, önündeki resim bezine harıl harıl boya çalıyordu. Seslendim:

— Galiba bir «natür mort» çiziyorsunuz, üstat!

Nezaketle tebessüm ettikten sonra:

— Hayır, dedi, bir «Peyizaj!»

— Nasıl olur?.. Bir tavan süpürgesi, şu karpuz..

Güldü:

— Ben «Empresyonist» bir ressamım... Tavan süpürgesi bir sonbahar çınarını temsil ediyor, karpuz da onun tepesinden süzülüp giden bir akşam güneşini.

Tabloya baktım, tahminen toprağın altında bir şalgam karalaması... Hayranlığımı söyledim:

— Harikulâde... «D» liler için mükemmel bir sürpriz!

Sonra muhavereyi değiştirdim:

— Sizinle mecmuam namına görüşmiye geldim...

— Benimle mi? Güzel.. Fakat hangi benimle?

— Sizden başka siz var mısınız, üstat?

— Evet, benden başka ben yokum ama ben birkaç parçayım...

— Allah düşmanımdan gayrisini parçalanmaktan muhafaza buyursun!

— Amin... Fakat bu parçalanmak, o türlü parçalanmaktan değil... Sizin anlıyacağınız, benim birkaç türlü benliğim var: Ressamım, şairim, münekkidim, muharririm...

Belki daha sayıp dökecekti, fakat ben sözünü kestim:

— Ben şair ve edip Bedri Rahmi ile görüşmiye geldim..

Hemen beyaz önlüğünü çıkarıp resim sehpasından ayrıldı, fırçayı bırakıp eline kalemi aldı, ve yazı masasının başına kuruldu:

— Şair ve edip Bedri Rahmi, suallerinizi bekliyor!

Nine — Hey gidi hey, biz bu yaşta iken Ramazan geceleri Karagöze giderdik...
Dede — İyi ya, o da kara gözlülerine gidiyor!..

Sordum:

— Nazımda vezin ve kafiyeye taraftar mısınız?

Sual sırası ona düştü:

— Vezin ve kafiye mi? Bunlar da nasıl söz?

— Vezin, yani nazmın ölçüsü, kafiye de malûm..

Filosofane başını salladı:

— Biz, malûmları meçhul telâkki ederek meçhulleri malûm haline getirmek için çalışan sanatkârlarız!

— Peki ama ölçüsüz şiir olur mu?

— Neden olmasın? İşte ben on beş senedenberi şiir yazdığım halde söylediğiniz şeyleden haberim yok..

— Fakat vezinle kafiye denilen şey, âdeta, resimde çizgi ile boya gibi...

Sözümün belkemiğine bir balta indirdi:

— Resimde çizgi ile boya mı?.. Bunlar mânasız, absürt, demode şeyler... Ben yirmi beş senedir bunlara tenezzül etmeden tablolar yaptım. Resimde çizgi ve boya, şiirde vezin ve kafiye... Bunlar, kör, topal sanatkârların dayanmıya mecbur oldukları birer koltuk değneğidir. Sağlam bir artist, çizgiyi de, boyayı da, vezni de, kafiyeyi de kendi ruhî bünyesinde bulur.. Onun bunlara ihtiyacı yoktur!

Alkışladım:

— Bravo... Ancak, müşteri sanatkâr kadar aklı başında olmadığı için, vezinsiz şiirle çizgisiz resimden bir şey anlamıyor... Onları ne yapalım?

— Rafa koyalım... Şu gördüğünüz raf yok mu? İşte oraya!

Bu sefer gülümsemek nöbeti bana geldi:

— Fakat rafınızda sizinle arkadaşlarınıza yetecek kadar yer var... Bir yığın insan nasıl oraya sığar?..

Boncuk

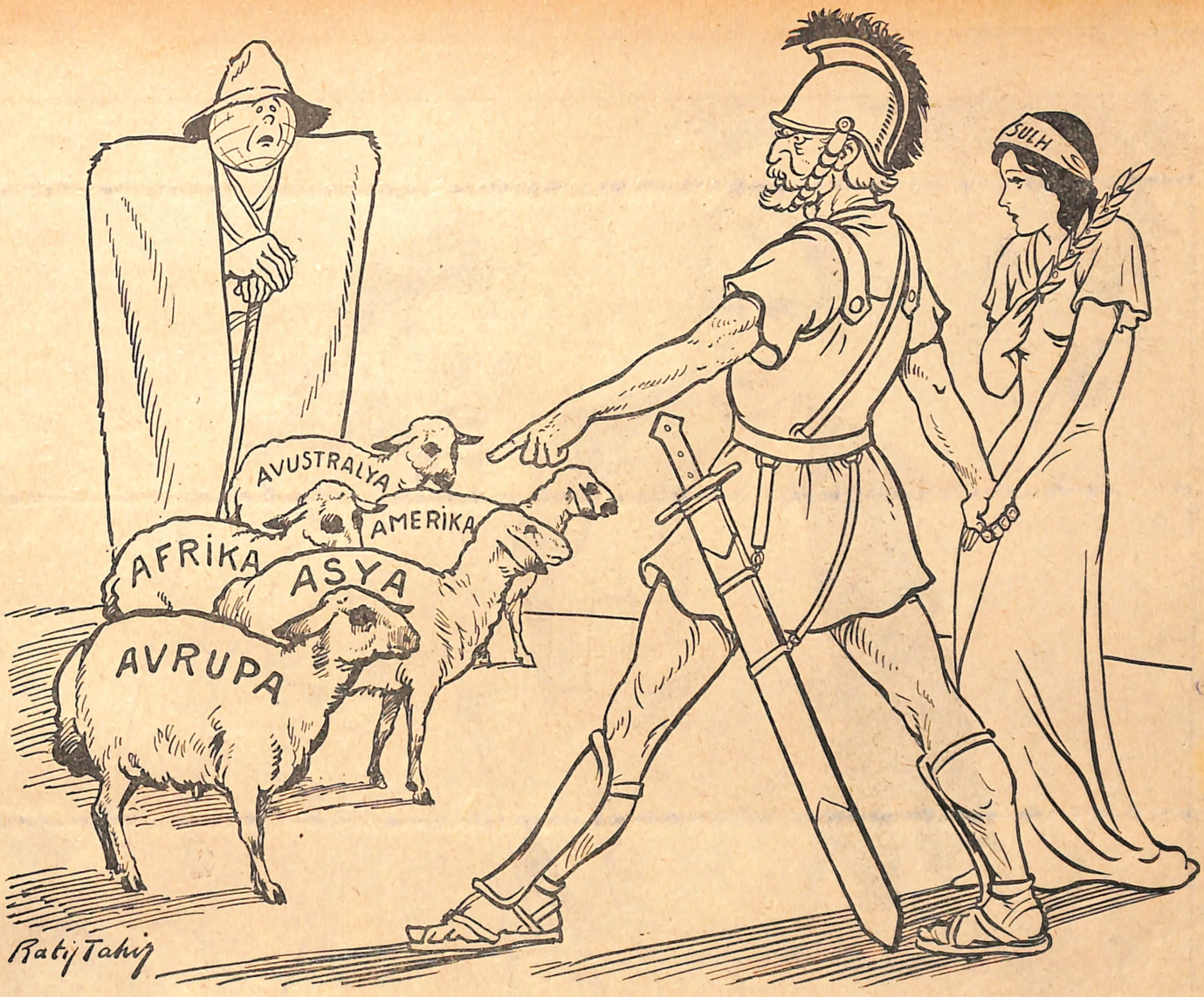

YENİ SULH RİVAYETLERİ:

Harp — Şu koyunu verirsen, sevgilini bağışlarım!...

Büyükadada K. Ş.

«Aşkların en kuvvetlisi hangi mevsimde olur?»

CEVAP:

Yaz mevsiminde... Erkek, kadın, sıcakta biribirlerini ayan beyan gördükten sonra biribirlerini sever!erse biribirlerinin kusurlarını görmüyorlar demektir. Öbür mevsimde kapalı gezerken sevişenlerin yazın soyunup dökününce biribirlerinden uzaklaştıkları vakidir. Bu itibarla yaz aşkı, yaz nezlesi gibi süreklidir.

★

Ankarada S. Yolaç:

«Otuz altı yaşındayım, doksan beş kiloyum. Hem zayıflamak, hem de... evlenmek istiyorum!»

CEVAP:

Yaşınıza göre kilonuz fazla ama dokunmayın, gıda pahalılığında fazla kilonuzla kendinizi idare edersiniz. Evlenmiye gelince kolay... Vücudünüz gibi ağır başlı iseniz kısmetiniz açıktır!

Hüsnüniyet ve Suitefsir !.

Yazımda gösteririm her zaman hüsnü niyet,
Hüsnü niyet galiba hislerin fenasıdır.
Ben bu yolda nekadar çekmiş olsam eziyet
Sui tefsire düşmek bahtımın cezasıdır.

★

Noksanları yazarım, söylerim zaitleri,
Meşgul olur sanmayın makamı aitleri,
Meşgul eder ya memur, ya mütekaitleri...
Kalemime hız veren onların vefasıdır.

★

Derim, kendi bütçemi yaparken her ay başı:
«Çıkar eşya fiyatı... düşer memur maaşı!»
Hemen cevaba hazır bulurum arkadaşı:
«Seni böyle söyleten mebusluk sevdasıdır!»

★

Derim, imar işini görünce İstanbulun:
«Yıktınız, şimdengeri yapmıya çare bulun!»
Birden ağzı açılır bire karşı bin kulun:
«Seni böyle söyleten valilik davasıdır!»

★

Çamdeviren, nedense anlaşılmaz sualin,
Anlamaz sualini hattâ eh'in, ayalin.
Desem: «Biraz gül bana, nedir bu aksi halin?»
Der ki: «Seni söyleten aşkının iflâsıdır!»

ÇAMDEVİREN

Kız — (Cebir) den hiç hoşlanmıyorum..
Erkek — O halde çabuk anlaşacağız demektir!...

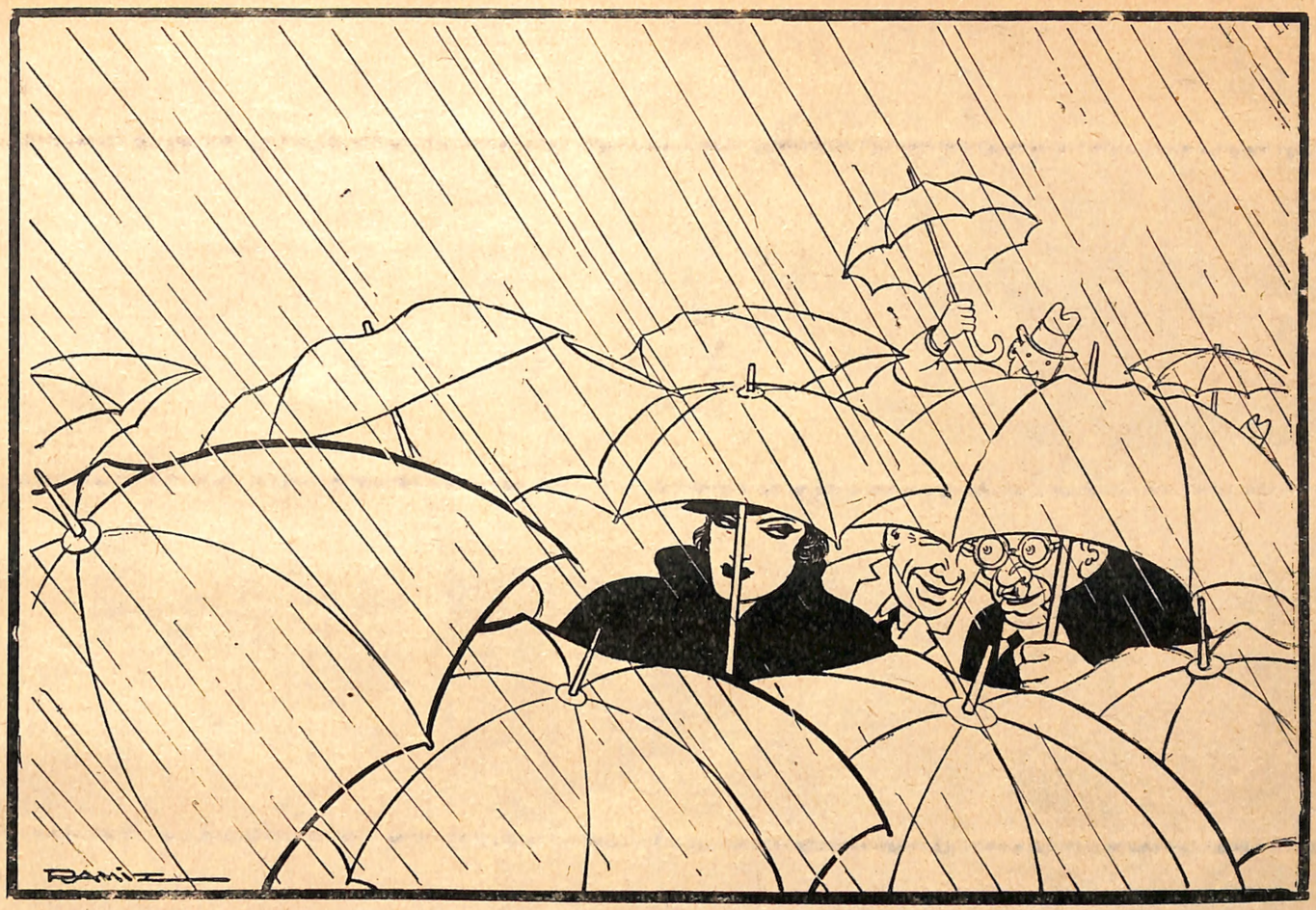

— Kadın yağmurdan kaçarken bize tutuldu.. — Zavallı ne bilsin, dolu zannetmiştir!..

EN BÜYÜK MUCİT

Arkadaş lüzumundan fazla ukalâdır. Ötede beride okuduğu şeyleri büyük mübalâgalarla süsleyip püsler ve etrafındakiler saatlerce dinler.

O gün büyük mucitlere dair bir makale yahut hikâye okumuştu.

— Dünyanın en büyük adamı kimdir bilir misiniz? diyordu. Edison, Amerikalı Edison. Herif senin, benim gibi uyumamış, bütün hayatınca çalışmış. O ne icatlar efendim, o ne icatlar... Ne sen sor, ne ben söyliyeyim. Meraklılar tetkik etmişler. Herif senede vasatî yirmi dört şey icat ediyormuş; demek ki, on beş günde bir icat. Dehşet değil mi?

Arkadaşlardan biri dayanamadı:

— Değil, dedi. Ne dehşet, ne bir şey... Sen mucit görmemişsin de hayret ediyorsun.

— Mucit mi görmemişim.

— Öyle ya, görsen böyle şaşırmaz ve bizi de boş yere traş etmezdin. Benim küçük birader yok mu, hani şu beni arasıra yoklamıya gelen favurili delikanlı. O Edisonun bir senelik icadını iki günde yapan mucittir.

— Fakat benim bildiğime göre senin birader gazete muhbiri.

— Daha iyi dedin ya..

— O halde?

— Enayilik etme. Bir gazete muhbirinin tek ayak üstünde icat ettiği şeyleri Edison icat edebilir mi?

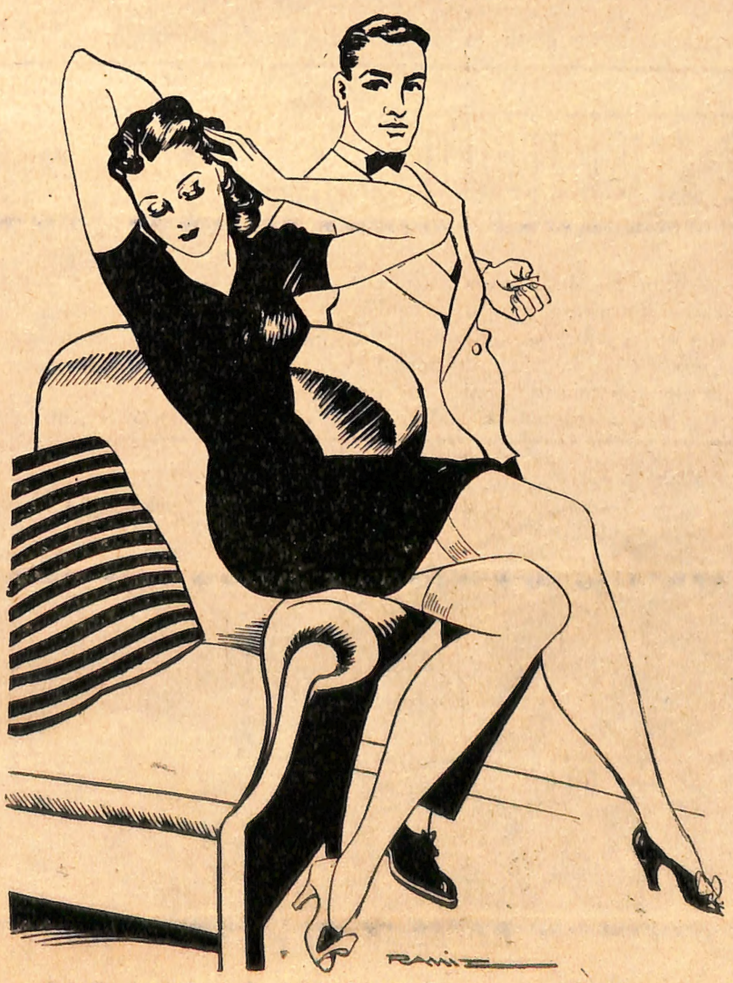

Erkek — Aşkı tedavi için kavun karpuz yemeliymiş..
Kadın — Doğrudur. Biz kadınlar aşklarımızı tedavi için sonunda daima bir kelek ararız!..

★

ZARARSIZ AVCI

Araba ile İçerenköyüne gidiyordum. Bir tarla kenarında omuzu tüfekli bir avcı gördüm ve biraz sonra bunun bir tanıdık olduğunu anlıyarak arabayı durdurdum:

— Merhaba. Ne yapıyorsun buralarda?

O tüfeğile beş on adım ilerdeki köpeğini gösterdi:

— Görüyorsun ya, dedi, avcılık.

— Senin avcılığın var mıydı?

— Vardı ya. Ara sıra böyle ava çıkarım.

— Peki, ne öldürürsün?

Gülümseyerek cevap verdi:

— Boş zamanlarımı.

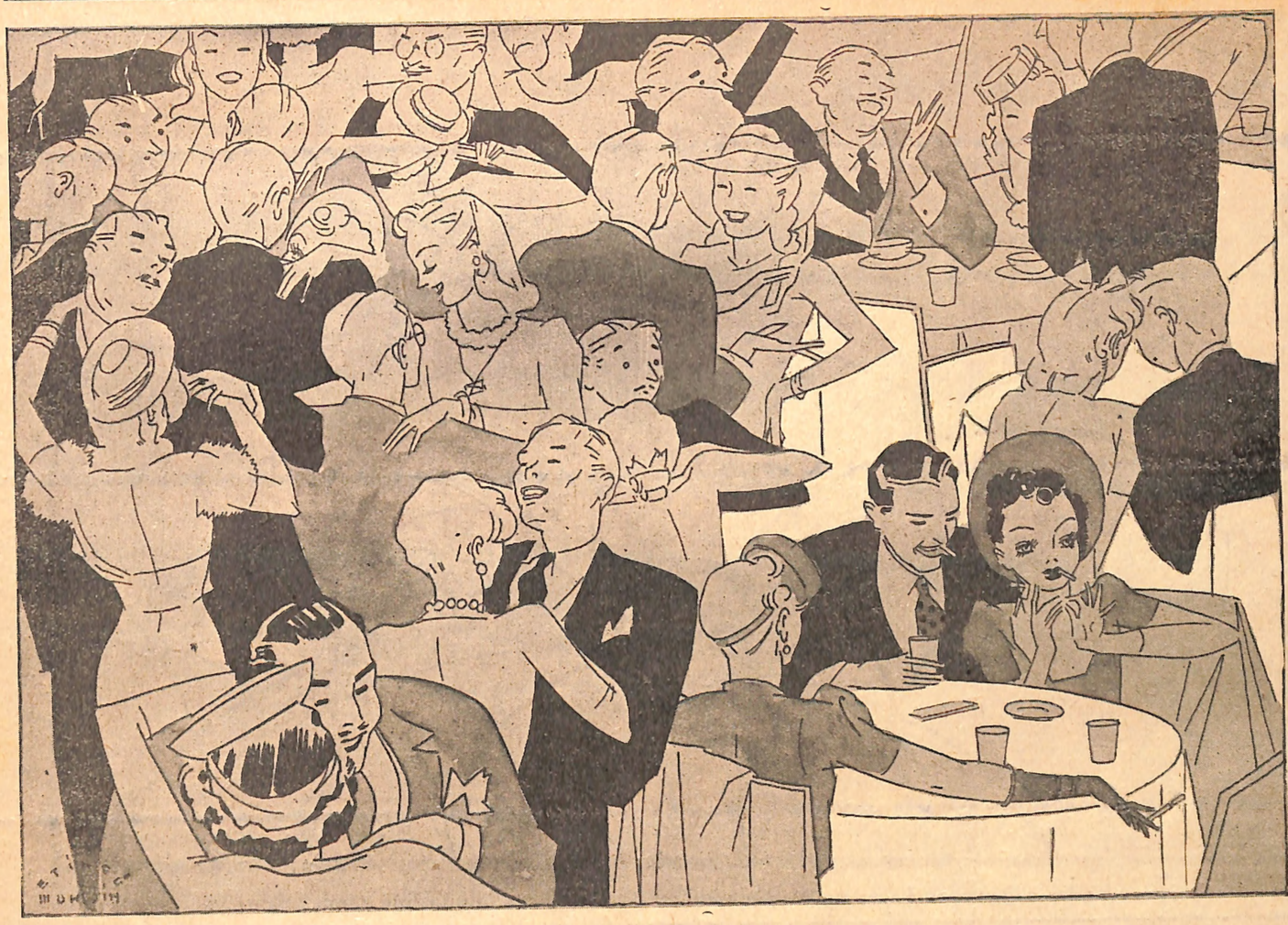

KURU KALABALIK:
— Hamdolsun kış geldi de plâjların sulu kalabalığından kurtulduk!..

ANKARA MEKTUBU

Gözünü sevdiğim Koordinasyon kararı, bu sene Ankarada apartmandan apartmana göç etmenin, köşe kapmaca oynamanın önünü aldı vesselâm.

Her sene öyle mi olurdu ya? Hele sonbahar mevsiminde, sokaklar göç arabaları ile dolardı. Halbuki göç mevsimi geldi geçiyor, sokaklarda bir yük arabasına raslamak mümkün değil. Sanki herkes âdeta oturduğu daireye mıhlanmış.

Sebebi mamlûm. Çünkü kiraları arttırmak yasak, ve çünkü bu sebeple ev sahipleri bir bahane ile eski kiracıları reftleyip yenisina daha fazlasile kiralıyamıyorlar. Böyle olunca eskilerin ne fenalığı var? Kiracı da şöyle düşünüyor; bu evin suyu çıkmadı ya..

Üstelik kiracı için bir taşınma masrafı, ev sahibi içinse bir yeni konturat harci var. Bundan dolayı iki taraf da memnun görünmiye çalışıp güzel güzel anlaşıyorlar.

Ankaranın kuruldu kurulalı her sene nüfusunun arttığı malûm. Eğer Koordinasyonun bu kararı olmasaydı bu nüfus artmının da yardımile alimallah halimiz dumandı. Kazandığımız para ile apartmanda değil, çadırda bile oturamazdık. Yaşasın Koordinasyon kararı.

★

BİR ANKARA TİPİ DAHA:

O da bir Ankara tipi oldu. Şaka değil, Ankaraya geleli on beş seneyi geçiyor. Çıplak başı, güler yüzü, sokakta bile arkasından çıkarmadığı tertemiz beyaz ceketi ile onu tanımıyan mı kaldı?

Nazik bir ev sahibi sıfatile her gün ve gece ağırladığı müşterilerine ikram ettiği yemeklerin tadı daima damağımızdadır. Hele arasıra sunduğu siyah havyarla purolu iltifatları kim unutur?

Şehir lokantasının patronu Karpiç muhakkak ki, bir yemek üstadıdır. Alaturka ve alafranga yemekleri bizlerin zevkimize göre hazırlayışını ve bu iki çeşniyi birleştirip alafrangacıları da, alaturkacıları da yadırgatmayışını onun üstatlığına hamletmeyip neye ederiz?

O, Ankaranın düğün ve derneklerine de hizmet etmiş, lokantası birçok yeni ailelerin izdivaç tarihlerine geçmiştir.

Çıplak baş bir lokantada pek iştah açıcı bir şey değildir. Fakat Karpiçin çıplak kafası, onun müessesesinde bir istah ilâcı gibidir; onu yemekten evvel ne zaman görsem bende bir aperitif tesiri yapar.

★

FUZULİ İMİŞ:

Radyoda bilmem şiir inşat eden üstatları dinliyor musunuz? Bu kısım başlı başına bir âlemdir, dinlemenizi tavsiye ederim. Geçen gün yine böyle bir program parçası vardı. Arkadaşlardan birinin evinde toplanmış

— Mukabeleye gidiyorum...
— Damat aleyhimde atıp tutmuş ben de mukabeleye gidiyorum!..

dinliyorduk. Fuzuli'den ve diğer bazı şairlerden parçalar okunacağını duyduktan sonra koltukta şekerleme yapan bir arkadaş programın sonlarına doğru bir çığlıkla uyandığı vakit şu hükmü verdi:

— İşte bunu bizzat «Fuzulî» okuyor galiba.

★

İMRENMİŞLER:

Bu programı dinliyen şair Orhan Veli ile arkadaşları da radyo idaresine müracaatla kendi şiirlerini okumak için bir zaman ayrılmasını istemişler, fakat muvafakat cevabı alamamışlardır. Hattâ ertesi gün Nurullah Ataç'ın telefonla radyo müdürü Vedat Nedime:

— Canım bunlar üç arkadaştır. Şiirleri ise üçer misrâdan ibarettir. Hattâ mısralarının bile iki üç kelimeden fazla uzunluğu yoktur. Bunlara üç dakikalık bir müddet bile yeter.

Suretindeki iltiması da kabule şayan görülememiş ve müdür tarafından:

— Canımız elimize değmişken hele biz şöyle bildiğimiz şiirleri okuyup bitirelim, sonra sizi de düşünürüz.

Sözlerile atlatılmak istenmişse de, Nurullah pek haklı olarak şu sözlerle telefon mükâlemesini kapamıştır:

— Yahu, şiirde ve şarkıda Leylâsız olanı pek azdır. Siz bunları birkaç ayda bitiremezsiniz. Bu hal Arabın mavalını da geçer. Anlaşılıyor ki, Leylâ diye diye mevlâyi bulmak istiyorsunuz. Zaten siz ya mevlânızı almışsınız ya, havdi Allah yolunuzu açık etsin.

★

BABASINA GARANTİ VERMİŞ:

Otobüste arkamda oturan iki zat konuşuyorlardı. Biri dedi ki:

— İkmale kalmıştı. Koca tatilde dilimde tüy bitti, bir türlü çalışmıyordu. Ne zaman, oğlum dersinle nasılsın, geçebilecek misin? diye sorsam cevabı hazırdı: Garanti baba, garanti veririm.

Arkadaşı sordu:

— Sonra ne oldu?

— Ne olacak? Sınıfta kaldı. Ben de pusulayı şaşırdım.

Yanımda oturan Fazıl Ahmet Aykaç kulağıma iğilerek şöyle söyledi:

— Çocukcağız günün siyasî dilile açıkça anlatmış ama, babası anlıyamamış ki... O garantiler Avrupanın birçok hükûmetlerine de pusulayı şaşırtmamış mıydı?

BOŞ BULUNMUŞ:

Gazete alıyordu. Bir lira verdi. Müvezzi bir türlü üstünü tamamlıyamıyordu. Saydı saydı nihayet beş kuruş eksik kaldı. Mesut Cemil dedi ki:

— Zarar yok oğlum, yarın bir gazete daha alırım olur biter.

Müvezzi muhakkak parayı tamamlamak istiyordu. Ceplerini karıştırırken cevap verdi:

— Olmaz beğim, ya bu gece ölürsem.

Mesut boş bulundu şöyle mukabele etti:

— Üzülme yavrum, ben öyle küçük zararlara ehemmiyet vermem.

★

AMMA KİBAR HİZMETÇİYMİŞ:

Filips şirketi müdürü bay Ülfetî'nin bu sene İstanbula gitmiye pek niyeti yoktu. Fakat bir gün hizmetçi şöyle bir sual sordu:

— Bu sene İstanbula niyet yok mu bayım?

— Yok.

— Kusura bakmayınız öyle ise, benim hesabımı kesip yol veriniz. Ben yazın birkaç deniz banyosu almadan yapamam.

★

BİRİ PEK UZUN, BİRİ PEK KISA:

Baltacıoğlu İsmail Hakkı'nın servi boyundan ve hususiyetlerinden bahsediyorlardı. Sadri Ertem dedi ki:

— Ben hazretle görüşmekten çok rahatsız olurum.

Cevat Dursunoğlu şaşırdı ve şöyle söyledi:

— Neye yahu? Pek tatlı adamdır. Konuşurken insanı sıkmaz, bilâkis ağzının içine baktırır.

Allah selâmet versin Sadrinin boyu kısadır. Cevap verdi:

— İşte ben de ağzının içine bakacağım diye rahatsız oluyorum ya. Başımı hep kalkık tuttuğumdan neticede boynum ağrıyor.

★

NE KAZANIYORMUŞ:

Doktor Galip Ata radyoda ve «Ulus» gazetesinde faydalı müsahabelerine muvaffakıyetle devam ediyor ve bamyanın faziletinden, pırasanın meziyetinden, meyvaların lezzetinden dem vurup gidiyor. Ama şakacıların çenesi durur mu?

Geçen gün Nurulla Ataya sordular:

— Ağabeyin acaba bundan ne kazanıyor?

Nurullah cevap verdi:

— Ne kazanacak? Sebze ve meyva satan esnafın minnetini.

Zaparta

★

MAKİNENİN KABAHATI

Büyük başın derdi büyük olur.

Mahmutpaşadaki eski küçük dükkânını bırakıp Beyoğlunda kocaman bir ticarethaneye geçince kadrosunu genişletmiye, iki yeni tezgâhtarla bir daktilo almıya mecbur olmuştu. Daktilo iyi ve güzel bir kızdı. Fakat tahsili azdı. Patronunun dikte ettiği mektupları daima imlâ yanlışları ile dolduruyordu.

Bir gün eski dostlarından biri:

Allah versin, ticarethaneni çok iyi düzmüşsün, dedi, makine gibi işliyor. Velâkin bir eksiğin var. Daktilo makinesile yazdırdığın mektuplardan bir ikisini gördüm. İçinde çok imlâ yanlışları var. Bu, büyük bir ticarethane için ayıptır.

O bu tenkidi gayet iyi karşıladı:

— Dost dediğin böyle olur. Okumam yazmam olmadığı için mektupların nasıl yazıldığını anlıyamıyornm. Demek yanlışlar var ha. Vah vah. Yazı makinesini hemen satıp bir doğru yazanını alayım.

— Baksana efendi oğlum, okuyucuları imtihan ediyormuşsunuz, bize de şümulü var mı?..
— Sen ne okursun?..
— Mevlût okurum!...

MODEL

Senenin her mevsiminde şık bayanlarımızın her türlü tuvaletlerini yapmadan evvel müracaat ettikleri moda albümü MODEL'dir. Birinciteşrin sayısı mevsimin en şık modellerile çıkmıştır.

BİR TAŞLA BİR SÜRÜ KUŞ...

TAKSİ İNHİSARI

Ticaret ve sanat erbabına fırsat düşmesin: kendine muhtaç olanın servetini değil, haysiyetini bile imtihandan geçiriyor! Şimdi bu fırsat şoförlerin elinde... Cadde ortasında, köşe başında, bekleme yerinde durup da geçen otomobillere istediğiniz kadar işaret ediniz, sesinizin yettiği kadar bağırınız; o kadar gözü açık, kulağı delik görünen şoförler duyup bakmıyorlar bile! Yegâne çare, otomobillerin herhangi bir sebeple durduğu zaman, Amerikalı Gangsterler gibi kapıyı açıp içeriye dalmaktır. Fakat bu teşebbüste muvaffak olmak için de iki şart lâzım: ya seyrüsefer memurunun, polisin yakınında bulunacaksınız, yahut şoförden daha güçlü kuvvetli olacaksınız. Yoksa otomobilin sağ kapısından girmenizle sol kapısından çıkmanız bir olur!

Geçen gün acele bir işim vardı, otomobil bulamadığım için tramvaya atladım, baktım ki, mecburî durak yerlerinden birinde boş bir otomobil bekliyor. Pencereden boş olup olmadığını sordum. Boş olduğunu anlayınca tramvaydan indim, rahat rahat otomobile yürüdüm. Bir de ne göreyim? Benden evvel biri davranıp içeriye atlamamış mı? Olağan iş deyip geçecektim, fakat otomobilin müşterisini görünce parmağım ağzımda kaldı. Bebekli şofölerden biri! Her zaman bana otomobilinin kapısını açıp: «buyurun, götürelim!» diyen şoför, şimdi bir müşteri sıfatile benim peylediğim otomobile kurulmuş, sigarasını tüttürerek yüzüme bakıyor, âdeta:

— Beni rahatsız eden kim? Der gibi kaşlarını çatıyor...

Artık otomobillerin müşterisi şoförler olunca nakliyat işlerinde buhran kelimesi solda sıfır kalır!

Asrî şoför uzağa gitmiyor, yakın yer için saat açmıyor, İstanbulu sapa görüyor, Beyoğluna omuz silkiyor... Bugün otomobil, Nasrettin Hocanın atına döndü. Hani Hoca merhum, huysuz bir ata binmiş de dörtnala yola çıkmış, yolda:

— Hocam, nereye?

Diye soranlara cevap verirmiş:

— Atımın istediği yere!

Bu dertten kurtulmanın yollarını düşündüm, nihayet buldum: Taksi inhisarı!

Belediye şahsan bu işi ele almalı, İstanbulda mevcut üç, beş yüz otomobili, tekâlifi harbiye kabilinden, parasile kendine mal etmeli, garajları kiralamalı. Bu işte ne otomobil sahibi, ne garajcı, ne de şoför ziyan edecek değildir. Birincisi malının değerini almıştır, ikincisi tezgâhını işletiyor, üçüncüsü de eskisi gibi direksiyon başında... Buna mukabil belediye yüzde yüz kâr, beldeli de çok daha az zarar edecektir.

Fakat biliyorum ki, şehrin imarı, muhteşem gazino ve tiyatro plânları ile meşgul olan belediyemiz otobüs, otomobil gibi ufak tefek işlerle meşgul olmak zahmetinde bulunmaz... Bunun için taksi inhisarı hos olduğu kadar boş bir hayaldir, bunu biliyorum. Şunu da biliyorum ki, bizim rahat etmemiz için de başka hiç bir çare yoktur. Hiç olmazsa belediyemiz biraz yüksek meşgalesinden başını kaldırsın, taksi inhisarı yapmak niyetinde olmasa bile yapmak istiyor gibi görünsün, ortaya bir taksi inhisarı propagandası çıkarsın... Göreceksiniz ki, bu sudan rivayet bile derhal tesirini gösterecek, ortadaki münasebetsizliklerin yüzde ellisi bir anda kalkmış olacaktır!

★

İKİ VEZNEDAR

Köprüde biribirlerine rastgelerek selâmlaştılar ve birkaç kelime teati ettiler:

— Nereye?

— Mağazaya. Siz nereye?

— Veznedarları aramıya.

— Veznedarları mı?

— Evet, iki veznedar aramakla meşgulüm.

— İki veznedarı birden ne yapacaksınız?

— Birini kasaya oturtacağım.

— Peki, öteki?

— Ötekini bulursam kaçarken çaldığı paralardan hiç olmazsa bir kısmını geri almıya çalışacağım.

★

BULUNMAZ FIRSAT

Karısı öleli iki sene olduğu halde tekrar evlenmiye teşebbüs etmemişti. Yaşı kırktı. Büyük bir memuriyeti ve bir apartmanı vardı. Fazla olarak da çok yakışıklı bir adamdı. Onun için peşinde birçok kadınlar ve kızlar vardı. Fakat o bunların hiç birine ehemmiyet vermiyordu. Nihayet eski karısını unutamadığı için artık evlenmek istemediğine hükmedilmişti.

Bir akşam dostlarından birinin evinde misafirdi. Bir köşede kendi kendine oturan gösterişsiz ve çirkince bir kıza yaklaştı:

— Dikkat ettim, hiç konuşmuyorsunuz efendim, dedi.

Kız cevap verdi:

— Söyliyecek bir şeyim yok.

— Demek söyliyecek bir şeyiniz olmadığı zaman konuşmazsınız.

— Hayır efendim.

O taşkın bir neşe ile:

— O halde ne duruyoruz, efendim, dedi. Bu haftadan tezi yok evlenelim.

★

UYANMADAN EVVEL

Çocuk dolaptan küçük davulunu çıkararak boynuna taktı ve çalmıya başladı.

Annesi derhal koşarak elini tuttu:

— Ne yapıyorsun yumurcak, içeri odada babanın uyuduğunu bilmiyor musun?

Çocuk cevap verdi:

— Ben de onun için çalıyorum ya. Uyanık olduğu zaman gürültü ediyorsun diye dövüyor beni.

★

AV KÖPEĞİ

Arkadaşı onu uzaktan görünce seslendi:

— Selâm sabah yok mu yahu? Bir sokak köpeğini peşine takmış, sağa sola bakmadan nereye gidiyorsun?

Köpeğine sokak köpeği denmesine canı sıkıldı:

— Affedersin, dedi, o sokak köpeği değil, ekstra ekstra bir av köpeğidir. Bir zengin

— **Beyefendi koşun, dolap düştü, hanım altında kaldı..**

— **Haydi çekil oradan, bizim hanım hiç bir şeyin altında kalmaz!...**

dostum hediye etti.

— Sen de affedersin ama köpeğinde öyle bir vaziyet göremiyorum.

— Sen ne anlarsın köpekten. Bu köpek kuşu iğnenin deliğinden farkedecek kadar hassas bir hayvandır.

Ahbap gülmiye başladı:

— Doğru, hattâ bu anda karşıki manav dükkânında bir kuş keşfetti galiba.

Köpek hakikaten manavın önünde durmuş, dükkânın önündeki karpuz yığınlarını, üzüm sepetlerini koklamıya başladı. O bu sefer büsbütün tutularak:

— Dükkânda mutlaka bir kuş bulunmalı, dedi ve manava seslendi:

— Yahu içerde kuş var mı?

Bu sefer de manav gülmiye başladı:

— Manav dükkânında kuş ne arar bayım?

— Belki evine götürmek için keklik filân almışsındır.

— Bu mevsimde keklik olur mu? Dükkânda sinekten başka kanatlı hayvan yok.

Gözü o esnada manavın tabelâsına ilişti ve memnuniyetle bağırdı:

— Manavın adı Ahmet Şahin imiş.. burada kuşla alâkalı bir şey bulunduğunu köpeğim derhal keşfetti. Nasıl, yalan mı söylemişim?

★

POLİS KÖPEĞİ

Belediye süprüntücüleri zehirli hamurla sokak köpeklerini zehirliyorlardı.

Bir serseri, köpeklerden biri için şefaat etti:

— İlişme buna ayağını öpeyim... Bu öyle bildiğin âdî köpeklerden değildir.

Süprüntücü:

— Git işine, dedi, ötekilerden ne farkı var bunun.

— Sen hiç polis köpeği diye bir şey işitmedin mi? Av köpekleri nasıl kuşları, tavşanları bulup çıkarırlarsa bunlar da öyle hırsızları, dolandırıcıları keşfederler. Bu köpek işte onlardan.

Süprüntücü tereddüde düştü:

— Yahu bunun ötekilerden bir farkı yok.

— Elbette olmıyacak. Bunlar sivil polis köpeği. Tanınmamak için böyle olur.

— Peki sen nereden tanıdın?

— Görmüyor musun, demindenberi karşıki manavın etrafında dolaşıyor.

★

DEĞİŞİKLİĞİN SEBEBİ?

Daima çantası koltuğunda acele acele, koşa koşa pencerenin önünden geçtiğini görürdüm. O gün elleri cebinde, dükkân camekânlarını seyrede ede sokaktan geçtiğini görünce merakla pencereden seslendim:

— Ne o böyle ağır ezgi, fıstikî makam nereye?

— Nereye olacak, hergünkü yere.

— Evet ama, her gün böyle gitmezdin. Yangına gider gibi koşardın.

— Koşmıyayım da ne yapayım. Müdür son derece aksi, beş dakika geciktim mi daireyi başıma yıkar.

— Peki o halde bugün neye acele etmiyorsun?

— Herif dün öldü, bugün cenazesine gidiyorum da ondan.

KARAGÖZ

Ramazanın ikinci gecesi çocuk Karagöze gidecekti. Fakat sakallı amca misafir gelince iş değişti. Çocuklar nezaketten pek anlamazlar. Eğlencesinin geri kaldığını görünce yumurcak vızıldamıya başladı.

Anası utanarak:

— Ayıp oğlum, ayıp dedi. Hiç sakallı amca burada iken insan Karagöze gitmek ister mi?

SİLÂHÇI DÜKKÂNINDA

Genç kadın bir silâhçı dükkânına girmiş ve bir rovelver satın almak istemişti.

Silâhçı sordu:

— Rovelveri ne yapacaksınız bayan?

Genç kadın cevap verdi:

— Kocamla konuşurken bazan lâzım oluyor da..

— Kendinizi müdafaa için mi?

— Hayır, onun için avukat tutacağım.

Kulak Misafiri

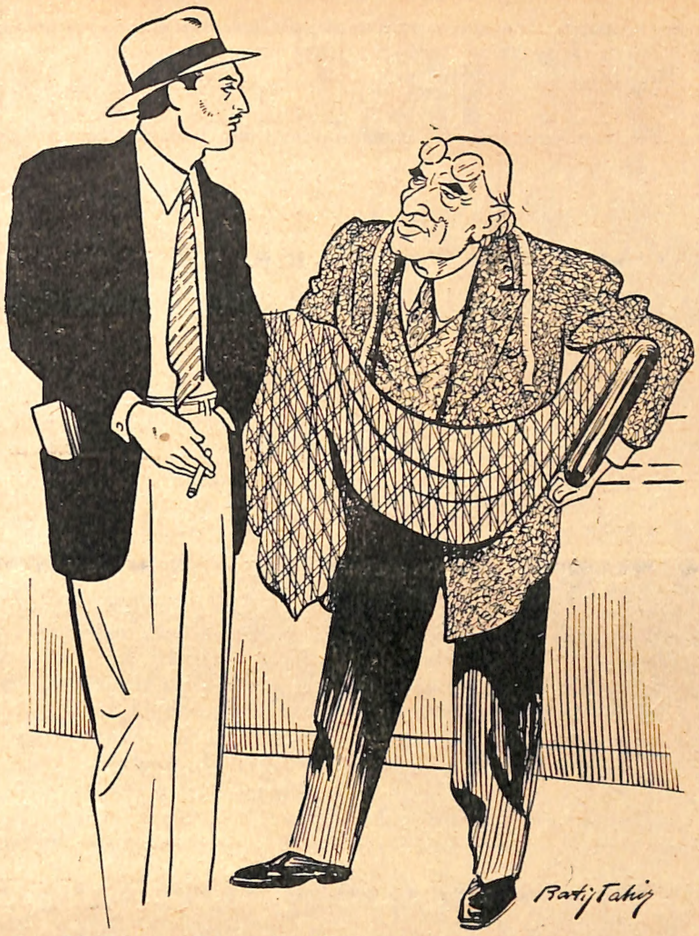

— Bir takım elbise yüz elli lira mı?.. Ben dükkânınıza soyulmak için değil, giyinmek için girmiştim!!...

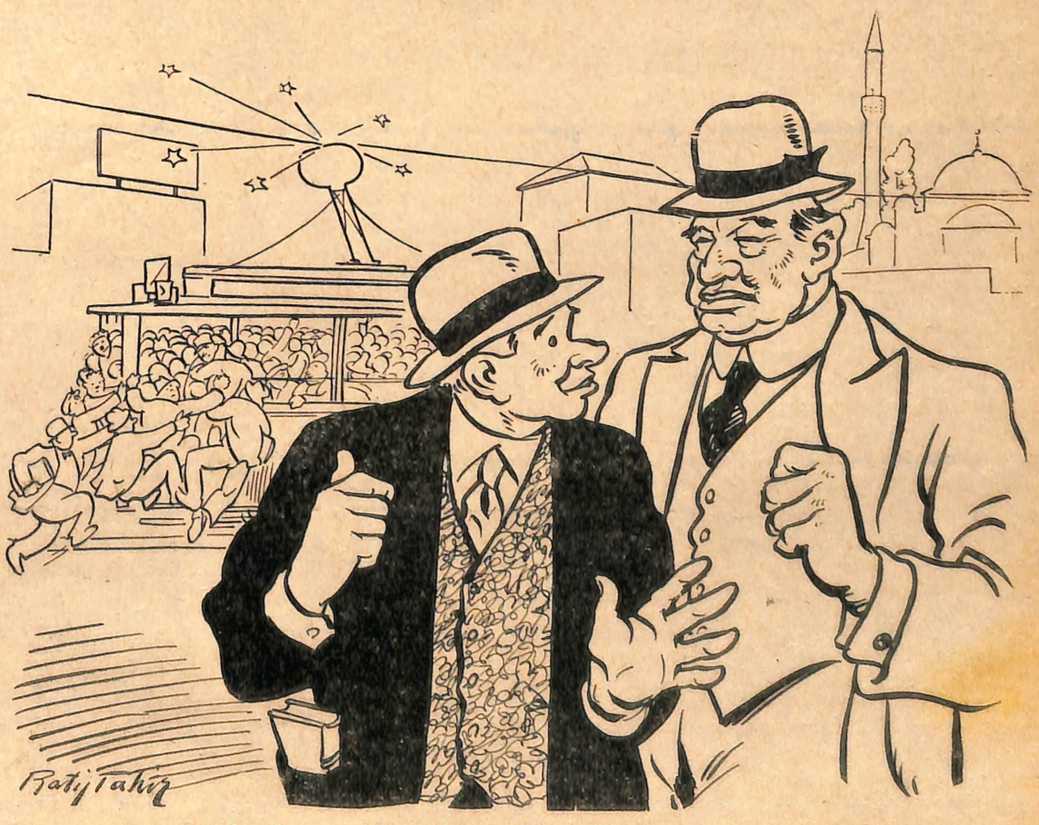

— Bir komprimenin içine insanın bir günlük gıdasını doldurmanın yolunu bulmuşlar...

— Adam sen de, gelsinler de yidmi dört kişilik diye yaptıkları tramvaylara nasıl yüz yirmi dört kişi sığdığını İstanbulda görsünler!..

AKŞEHİR EFENDİSİ

— 2 —

Atike hatun yeniden anlaşılmaz bir şeyler homurdanarak kalktı, ayaklarını gümleterek yürüdü, mumu buldu, yaktı:

— Hah, ver benim divit kalemi, bir kâğıt da getir!

Hoca kâğıdı eline alınca kalemi divite batırdı, çızırdata çızırdata bir şeyler yazdı.

— Oldu, dedi, haydi söndür mumu da yatalım!

— Canım efendi, nedir böyle gece yarısı telâşla yazdığın şey, hele bir oku da görelim!

— Sen anlamazsın!

— Nasıl anlamam, ben okuma yazma bilir kadınım, babam beni böyle yetiştirdi, haydi kuzum, oku da dinliyeyim.

Nasrettin hoca gözlüğünü burnu üstüne koydu, sonra kâğıdı ışığa yaklaştırarak okudu:

Yeşil yaprak arasında
Karatavuk kızıl burnu

Atike hatun aptal aptal kocasının yüzüne baktı.

Hoca, karısının bundan bir şey anlamadığını görünce ciddiyetle başını dikti, burnundaki gözlüğü çekerek:

— İşte dedi, bak bu parlak mısraı anlıyamadın. Haydi söndür mumu da yatalım!..

Kadın içinden «yeşil yaprak, kara tavuk, kızıl burnu» kelimelerini mırıldanıp halletmiye çalışırken mumu iki parmağı arasında söndürdü, gidip yatağa yattı.

İkisinin de uykusu kaçmıştı. Atike hatun kendisini uyur gösteriyordu. Hoca ise bu uykusunu kaçıran parlak (!) mısraa küfrediyor, şair tarafının kendisini böyle kötü kötü tepmesine kızıyordu.

Aradan yarım saat, bir saat geçip de ikisi de dalmak üzere iken birden bahçede bir gürültü duydu. Bir çift ayak kumlar üzerinde ağır ağır geziniyordu. Nasrettin başını karısına doğru çevirerek onun da bu sesi dinlediğini ve nefes almaktan korktuğunu görünce:

— Duydun mu? dedi.

— E..vet,.. Birisi.. hırsız olacak!

— Hırsız mı?

Nasrettin karısının titrediğini hissetti ve kendisini cesur göstermek istedi.

— Kalk, haydi korkma. Şu benim okumu, yayımı getir!

Yataktan gürültü etmeden kalktı, pencereye yaklaştı ve bahçeye baktı. Aman Allahım, o ne heybetli adamdı!

Bulutlar arasından çıkan ay bahçeyi bir anda aydınlatınca, Hoca hırsızı daha iyi gördü. İri yarı bir adamdı. Kollarını germiş, öylece duruyordu. Yanı başına gelen ve korku ile titriyerek bahçeye bakan karısına kısık, heyecanlı bir sesle!

— Okumu, yayımı getirdin mi?

— İşte...

Nasrettin yayı aldı, oku da yerleştirdikten sonra açık pencereden o vaziyetini bozmadan duran iri yarı gölgeye doğru nişan aldı:

— Ya hak! diye bağırdı.

Yayından fırlıyan okun, iri yarı gölgenin tam karnına saplandığını gören Hoca, muzaffer bir nara attı:

— Tamam! hak yerini buldu.

Karısı arkasından titrek bir sesle:

— Sallanıyor!.. sallanıyor! diye fısıldadı.

— Korkma, er oyunu birdir, cezasını buldu. Sabaha kadar kıvrıla kıvrıla can veredursun,. haydi, gel şimdi..

Yatağa girdikleri zaman Atike hatun kocasının cesaretile ve nişancılığı ile göğsü dolarak ona sokuldu:

— Aslanım, yiğitim! diye diye mırıldandı.

Hoca gururla karısını kucakladı:

— Elbette zahir.. elbette!..

Fakat ikisinin sinirleri gevşemişti. Uykuları kaçmıştı. İkisi de uzandıkları yerde kıpırdıyor, dışarısını dinliyorlardı.

Aradan yarım saat geçince, Nasrettin birdenbire gözlerini açtı: yukarıdan, damdan bir takım gürültüler geliyordu. Bunu evvelâ bir kedi yürüyüşüne benzetti, fakat biraz daha dinleyince insan ayaklarının çıkardığı gürültü olduğunu anladı. Başını çevirip karısına baktı. O da gözlerini açmış dinliyordu.

— Bu ne?

— Birisi damda geziniyor!

— Fesubhanallah!.. Daha demin bahçede mıhladık, bıraktık!..

— Belki iki tanedir!

— Susss!..

Damdan daha fazla bir gürültü gelmiye başladı. Nasrettin yavaşça kalkarak, açık pencerelerden birine yaklaştı, tekrar dikkatle dinledi. Yukarıda biri geziniyordu. Sanki sağa, sola dönüyor, eve girecek bir delik arıyordu.

Hoca, derhal aklına geliveren bir düşünce ile döndü, yatağına girdi, baş parmağını ağzına bastırarak karısına «sus!» işaretini verdi. Sonra birdenbire yüksek bir sesle konuştu:

— Hatun, geçen gece geldim, kapıyı çaldım, çaldım duymadın. Beni sokakta bıraktın. Aşağı merdivenden dama çıktım, baktım. Eve girecek yer yok, sonra şu duayı okudum, ay ışığına yapışıp sve girdim.

Hoca, bön bön yüzüne bakan karısına göz kırparak garip bir dua okumıya başladı:

Mafissemavati ve mafilarz
Yerde gökte ne varsa
Hepsi, her şey Allahındır.
Dua ettim, rabbe sığındım,
İşte böyle aşağı indim!

Hoca durdu, dinledi, okadar yüksek sesle konuşmuştu ki, söylediklerinin damdaki hırsız tarafından duyulmamasına imkân yoktu.

Karı koca yatakta biribirlerinin yüzlerine bakarak (Atike hatun iki büklüm bükülüp titriyordu) beş dakika, on dakika, on beş dakika beklediler. Hiç bir ses duyulmuyordu. Hırsız karı kocanın uyumasını bekliyordu zahir. Hoca bir aralık hafiften bir horlama tutturunca faydasını gördü. Yukarıdan kısık bir mırıltı duyuldu. Arkasından bir ayak sesi ve nihayet kısık bir çığllk...

Toprak bir «güm!» sesile inledi ve derin bir inilti duyuldu.

Hoca yatağından hızla sıçrıyarak pencereye koştu:

— İmdat, ey ümmeti Muhammet imdat! Evime hırsız girdi! yetişin, imdaaat!..

— Arkası var —

— Yeni model şapkamı nasıl buldun? Tam elli liraya mal oldu..

— O bir şey değil, asıl şapkan için sana elli lira vereni nasıl buldun? Ondan haber ver!..

BİR HAKİKAT

Müşterilerimizin nazarı dikkatine:

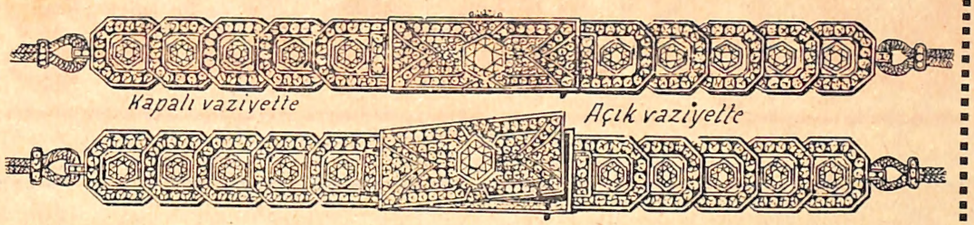

No. 82 - A Elmas ve 11 Pırlantalı 500 L

Pırlantalı ve elmaslı saat demek, bir kelime ile S İ N G E R S A A T I demektir. Çünkü pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakikî evsafı meşhur âlem olan SİNGER saatlerinde toplanmıştır. Bunun için; saat alacağınız zaman, tereddütsüz SİNGER saatı almanız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, müessesemizin adresine dikkat etmeniz lâzımdır Modayı takip eden asrî kadın için kıymetli taşlar ve nefis işlemesile hakikaten nazarı dikkati celbeden böyle bir harikulâde SİNGER saatine sahip olmak âdete bir saadettir.

SINGER

SAATİ; HOŞA GİDECEK EN MAKBUL VE EN GÜZEL HEDİYELİKTİR. EMSALLERİ GİBİ 15 SENE GARANTİLİDİR.

Adres: SİNGER SAAT MAĞAZALARI. İstanbul Eminönü No. 8

GRIPIN

NEVRALJİ, KIRIKLIK VE BÜTÜN AĞRILARINIZI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. TALİTLERİNDEN SAKININIZ. Her yerde pullu kutuları ısrarla isteyiniz.

HAFTADAN HAFTAYA

(5 nci sayfadan devam)

yet sanatkârane işlenmesinde.

(Misafirler vazoyu elden ele gezdirirler)

Akraba

Ben karışmıyorum, elime almıyorum, fakat vazo uzaktan «ben kalayım kalay» diye bar bar bağırıyor.

Ben memurum... Vazifeperver namuslu bir memur. İhtikârla mücadele memuru için makam yoktur, mesai saatı yoktur. O nerede bir ihtikâr ve suistimal vakasına tesadüf ederse derhâl el koymakla mükelleftir. Binaenaleyh ben de hemen faaliyete geçiyorum. Bu saat, bu vazo, ve bu blûzu etiketlerile beraber alıyorum. Muhtekirlerin adresleri zaten etikette yazılı. Hattâ ziyafeti dahi bırakarak şimdi polise müracaat edeceğim ve namussuz herifleri bu akşamdan tezi yok delike tıkatacağım,

Bay ve bayan

(Akrabanın üzerine yürüyerek)

Dayı rezalete lüzum yok. Ya sus, yahut...

Akraba

Yahut ne olacakmış? Ben artık dayı değilim. Ben vazife halinde memurum. Beni sayei kanunda hiç kimse ifayı vazifeden menedemez. Binaenaleyh siz sofraya oturabilirsiniz, ben gidiyorum.

Bay

(Misafirlere)

Rica ederim kusura bakmayın, siz sofraya buyurun. Benim dayıya iki çift lâkırdım var. Arkanızdan gelirim. (Karısına) Haydi sen misafirlerini götür. (Dayıyı kolundan yakalıyarak)

Buraya bak dayı. Allah belânı versin. Ortalığı biribirine kattın, ortada ne ihtikâr var, ne sahtekârlık. Ortada sadece bir yalan var ki, onu da ben söyledim. Blûz da, vazo da, saat de senin dediğin gibi altışar, sekizer liralık kampyon mallarıdır. Etiketteki sekiz lirayı elli sekiz, altı lirayı yüz altı yapan benim.

Akraba (Gülmiye başlıyarak)

Vah vah, biz patavatsızlık ettik desene. (Kapıyı açarak sofraya) Bayanlar, baylar, Ben Karagöz gibi acayip bir adamım. Akrabamın beni sureti mahsusada davet etmemesine kızarak böyle bir intikam almak istedim. (Bayın koluna girerek) Hep birden kalkın. Bayanın otuz birinci yıldönümü şerefine hep birden kadehlerimizi kaldıralım.

KARİKATÜR

GAUTHİER VİDAL

Ev işlerine mahsus her cins kumaş için

ANILIN

HOROZ MARKA

Paket Boyaları

ANILIN FARBEN — GEV — G.E.VIDAL

Umumî satış deposu

İstanbul Çiçekpazarı sokağı Altıparmak han No. 3 - 4

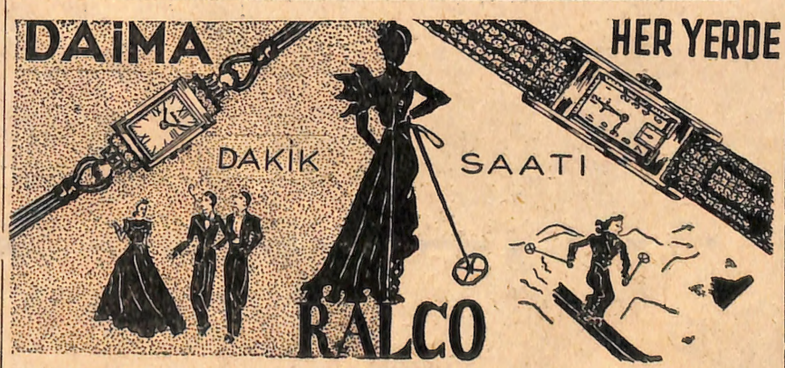

KAT'İYEN İHTİYARLAMIYAN KADININ SIRRI

45 yaşında olduğu halde yüzünde hiç bir çizgi, hiçbir buruşuğu yoktur Açık, yumuşak, ve bir genç kızınki gibi kusursuz bir cilt, âdeta bir harika denebilir Fakat bunun fennî bir izahı vardır

İşte, bu, Viyana Ünıversitesi Profesörü Dr. Stejskal'ın şayanı hayret keşfi olan "Biocel,, ın neticesidir. "Biocel,, her yumuşak ve kusursuz cild için elzem olan gençleştirici kıymetli ve tabiî unsurdur Şimdi, penbe renkteki Tokalon kreminde "Biocel,, bulunduğundan, siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Her sabah kalktığınızda çizgi ve buruşuklukların kaybolduğunu ve biraz daha gençleştiğinizi görürsünüz.

Gündüzleri için de beyaz renkteki (yağsız) Tokalon kremini kullanınız. Bu sayede cildinizi tazeler, siyah noktalardan kurtarır ve açık mesamatını sıklaştırır On yaş daha genç görününüz ve öyle de kalırız Yüzünüzün zayıflamış adalelerine nihayet veriniz Bu çirkin tenden kurtulunuz Mektepli kız olduğunuz zamanki taze sıkı yanaklarınızı ve tatlı güzelliğinizi iktisap ediniz. Cildin gıdası olan bu iki muhtelif Tokalon kremının harikulâde neticelerinden fevkalâde mahzuz kalacaksınız Aksi takdirde paranızı memnuniyetle iade edeceğiz.

PARASIZ — Bu gazetenin her okuyucu bayanı, derununda (beyaz ve penbe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havi lüks bir güzellik kutusunu alabilir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pul aşağıdaki adrese gönderiniz.

Tokalon servisi 23. A. Posta kutusu 622 İstanbul.

Karikatür

TOMBUL TEYZENİN MİYOP MİSAFİRİ:

Misafir — Oh oh, maşallah, güle güle besle, kız mı erkek mi?...